

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobkyně: **T ■ K ■ D ■ V**, narozená ■■■■■■■■■■,
státní příslušnice ■■■■■■■■■■,
bytem ■■■■■■■■■■, ■■■■■■■■■■,
zastoupená advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem,
sídlem Na Pankráci 820/45, Praha 4,

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2019, č. j. MV-87924-5/SO-2019, o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2019, č. j. MV-87924-5/SO-2019, se zamítá.**
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto usnesení České republiky – Krajskému soudu v Praze soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč, a to na účet soudu č. 3703-8729111/0710, VS: ■■■■■■■■■■.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou u zdejšího soudu dne 31. 7. 2019 se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2019, č. j. MV-87924-5/SO-2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 3. 2019, č. j. OAM-46799-19/ZM-2018. Tímto rozhodnutím byla žalobkyni podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 2 písm. a) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 30. 7. 2019 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobkyně na území. Jiná závažná překážka pobytu žalobkyně na území byla spatřována v tom, že žalobkyně nelegálně vykonávala práci u jiného zaměstnavatele, než pro něhož jí byla vydána zaměstnanecká karta.
2. Žalobkyně současně navrhla, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Svůj návrh odůvodnila tím, že následky napadeného rozhodnutí představují nepřiměřený zásah do jejího práva na soukromý a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Zdeňka Vlasáková

rodinný život a porušení práva na spravedlivý proces. Uvedla, že žije v České republice poměrně dlouhou dobu za účelem zaměstnání a je v zásadě již plně integrována. Svoji integraci upřesnila tak, že zde má vytvořen svůj zdroj příjmů, zázemí, má zde kamarády, známé a její současný život je vázán na Českou republiku. Pokud jde o shora uvedené skutečnosti, žalobkyně v návrhu uvedla, že k jejich doložení předkládá soudu čestné prohlášení, které však k žalobě přiloženo nebylo. Dále uvedla, že by povinnost vycestovat znamenala vynaložení nemalých prostředků na odjezd a v případě vyhovění žalobě i další výdaje na příjezd. Tyto náklady by se následně staly vymahatelným nárokem vůči České republice na základě zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, přičemž jejich vzniku lze předejít přiznáním odkladného účinku žalobě, což je nepochybně i ve veřejném zájmu. Kromě zásahu do práva na soukromý a rodinný život by nepřiznání odkladného účinku žalobě zasáhlo do práva žalobkyně na spravedlivý proces, protože toto právo nebude moci v případě nepřítomnosti plně realizovat a kontrolovat či osobně se na jeho výkonu podílet. V této souvislosti odkázala na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100.

3. Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku navrhl, aby odkladný účinek žalobě nebyl přiznán, protože nejsou splněny podmínky předpokládané pro jeho přiznání. Odkladný účinek má mít pouze mimořádný charakter. Podle žalované není splněna podmínka vzniku nepoměrně větší újmy na straně žalobkyně, neboť v tomto případě žalobkyni újma vzniknout nemůže. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti (o prodloužení zaměstnanecké karty) nelze posuzovat jako nepoměrně větší újmu, protože ta by mohla vzniknout až na základě správního vyhoštění z území České republiky. To sice může být důsledkem zamítnutí žádosti o vydání pobytového oprávnění, nicméně je o něm rozhodováno v samostatném správním řízení, v jehož průběhu právní úprava zaručuje zkoumání dopadu vydaného rozhodnutí o správním vyhoštění z hlediska nepřiměřeného zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince (§ 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců). Žalobkyně má možnost podat proti případnému rozhodnutí o správním vyhoštění žalobu, která má odkladný účinek (§ 173 odst. 3 zákona o pobytu cizinců). Existují tedy právní záruky, kterými se může žalobkyně domáhat posouzení svojí situace a odkladného účinku, a proto nelze dovozovat, že jí v důsledku žalobou napadeného rozhodnutí hrozí nějaká újma. Účelem odkladného účinku není suplovat pobytová oprávnění. Nadto tvrzení žalobkyně, že pobývá na území České republiky delší dobu, neodpovídá skutečnosti, neboť je tu od roku 2017. Taktéž z veřejných informačních systémů nevyplývá, že by měla na našem území jakékoliv další rodinné příslušníky. Žalobkyně nijak neprokázala konkrétní zásah do svého soukromého a rodinného života. Naopak bylo prokázáno, že vykonávala v průběhu povoleného pobytu nelegální práci, což jistě není v zájmu České republiky. Žalovaná se neztotožnila ani s žalobkyní namítaným porušením práva na spravedlivý proces, protože je zastoupena advokátem, se kterým může komunikovat prostřednictvím telefonu nebo internetu, případně se může soudního jednání účastnit na základě krátkodobých pobytových víz.
4. Krajský soud v Praze návrh na přiznání odkladného účinku posoudil takto:
5. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Odkladný účinek lze žalobě přiznat, pokud jsou kumulativně splněny tři předpoklady, a to že (1.) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobkyni znamenaly újmu, (2.) tato újma je pro žalobkyni nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3.) přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Tyto tři předpoklady je nutno naplnit kumulativně, při nesplnění byť jednoho z nich nelze návrhu vyhovět. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud neposuzuje důvodnost žaloby, ale pouze zjišťuje, zda byly osvědčeny uvedené zákonné předpoklady. Při rozhodování o

návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě tedy nemůže jakkoliv předjímat rozhodnutí ve věci samé nebo hodnotit zákonnost napadeného rozhodnutí.

7. Tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobkyni znamenaly újmu, je povinna žalobkyně, která se přiznání odkladného účinku domáhá svým návrhem; nestačí tak v návrhu toliko poukázat na možnost vzniku újmy či obecně tvrdit, že v obdobných případech obvykle ke vzniku újmy dochází. Vznik konkrétní újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej vůbec bylo možno označit za újmu *nepoměrně větší, než* je újma, jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.
8. Předně je třeba zkoumat, jaký následek je s napadeným rozhodnutím spojen. Neprodložením platnosti zaměstnanecké karty dochází k ukončení pobytového oprávnění, má tedy stejné účinky jako ukončení povolení k dlouhodobému pobytu, resp. zrušení platnosti dlouhodobého víza. Žalobkyně jednak ztrácí právo na území České republiky pracovat a perspektivně jí vzniká povinnost na základě výjezdního příkazu vycestovat ve lhůtě stanovené ministerstvem vnitra (§ 46e odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců). Obecně lze konstatovat, že kvalifikovaná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. může za určitých okolností žalobkyni vzniknout již neprodložením platnosti zaměstnanecké karty, na jejíž vydání je vázáno povolení k zaměstnání i povolení k pobytu. Po žalobkyni totiž nelze spravedlivě požadovat, aby na území České republiky pobývala nelegálně a následně se domáhala odkladného účinku teprve v souvislosti s případným správním vyhoštěním a zákazem pobytu (bylo by velmi nepřipadné, pokud by soud účastníky řízení nepřímo pobízel k nezákonnému jednání). Toto stanovisko je přitom konstantně zastáváno jak zdejším soudem, tak Nejvyšším správním soudem (viz např. usnesení zdejšího soudu ze dne 4. 9. 2017, č. j. 46 A 144/2017 – 16, bod 9, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2016, č. j. 8 Azs 67/2016 – 27, bod 11; dostupná na www.nssoud.cz). V případě přiznání odkladného účinku žalobě by žalobkyni po dobu soudního řízení svědčila fikce pobytového oprávnění podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Soud přitom nedisponuje žádnou informací o tom, že by žalobkyně měla jiný právní titul k pobytu. Přiznáním odkladného účinku tak lze odvrátit případnou újmu vzniklou v příčinné souvislosti s povinností opustit území České republiky. Splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě je však třeba vždy zkoumat ve vztahu ke konkrétním skutkovým a právním okolnostem daného případu.
9. Jde-li o právo na osobní účast na soudním řízení, odkazuje soud na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015-32, v němž byl vysloven závěr, že návrhu na přiznání odkladného účinku v pobytových věcech nelze vyhovět, opírá-li se pouze o obecnou argumentaci právem na spravedlivý proces (právo osobně se účastnit řízení, být v úzkém kontaktu se svým zástupcem), aniž by zde byly další, individualizované a závažné okolnosti, které mimořádně vyloučení účinků pravomocného správního rozhodnutí odůvodňují. Nejvyšší správní soud v citovaném usnesení též konstatoval, že nosným důvodem, pro který Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, na něž poukazuje žalobce, přiznal odkladný účinek kasační stížnosti ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu, bylo to, že stěžovatel tvrdil, že má v České republice vytvořeno veškeré rodinné, sociální a pracovní zázemí a v důsledku rozhodnutí o zrušení jeho povolení k trvalému pobytu by byl nucen opustit společně se svou těhotnou manželkou a dítětem Českou republiku, neboť jeho manželka disponovala povolením k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny se stěžovatelem. Stěžovatel i jeho rodina by se tak ocitli v bezvýchodné situaci, což bylo dle Nejvyššího správního soudu možno ověřit na základě správního spisu. Uvedl-li Nejvyšší správní soud navíc i to, že pro výkon práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby stěžovatel zůstal na území České republiky až do skončení řízení o jeho kasační stížnosti, neboť k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně a být v kontaktu se svým zástupcem atp., nejednalo se zjevně o stěžejní důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

10. V této souvislosti je třeba poznamenat, že pro samotnou účast u ústního jednání soudu či pro osobní setkání se zástupcem si žalobkyně může např. požádat o krátkodobé vízum, přičemž pokud žalobkyně požádá o nařízení jednání v pro ni dostupném termínu (zejména s dostatečným časovým odstupem pro vyřízení odpovídajícího víza, popř. alespoň např. turistického víza), soud zpravidla žádosti vyhoví. Se zástupcem se lze po vzájemné domluvě setkat osobně i v zahraničí, popř. využít moderních prostředků komunikace, které v dnešní době umožňují bez zvýšených finančních nároků komunikaci na úrovni téměř srovnatelné s osobním setkáním.
11. Vedle práva na osobní účast na soudním řízení tedy žalobce musí tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu jiné intenzivní újmy, kterou by v návaznosti na samotné vycestování utrpěl, má-li být jeho návrh úspěšný. Taková újma může mít povahu zásahu do rodinného života žalobce (nutnost dlouhodobého odloučení od blízkých příbuzných) či etablovaného soukromého života (plně integrovaný cizinec žijící legálně na území České republiky v řádu desítek let, který již v zemi původu postrádá jakékoliv zázemí), může mít povahu zásadních zdravotních důvodů (významné zdravotní obtíže bránící odjezdu či neléčitelné v zemi původu s rizikem progresu) nebo výjimečných ekonomických důvodů (ztráta významných ekonomických hodnot v důsledku odjezdu spojená s existenčními obtížemi v zemi původu, těžký nedostatek prostředků pro návrat v případě úspěchu žaloby). Takové (či srovnatelné) okolnosti však musí žalobce nejen zcela konkrétně tvrdit, ale také patřičným způsobem doložit.
12. Újmu plynoucí z napadeného rozhodnutí žalobkyně spatřovala v zásahu do svého práva na soukromý a rodinný život. Uvedla, že zde má vybudované zázemí, přátele a známé. Soud však považuje tato tvrzení jednak za nekonkrétní, a jednak neprokazující takovou intenzitu vztahu žalobkyně k území České republiky, aby mohla vzniknout dostatečně intenzivní újma, která by se mohla stát důvodem pro přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobkyně nevylicila žádné podrobnosti ohledně svých osobních a rodinných poměrů a svá tvrzení ničím neosvědčila, neboť ani čestné prohlášení, na něž v žalobě odkazovala, soudu nepředložila. Na základě takto neurčitých a neosvědčených tvrzení nelze posoudit, zda by zákaz výkonu práce a povinnost ukončit pobyt na území České republiky skutečně mohly zasáhnout do práva žalobkyně na rodinný a soukromý život s takovou intenzitou, aby se vůbec dalo uvažovat o újmě, zvláště když na území České republiky pobývá teprve od roku 2017, tedy relativně krátkou dobu.
13. Jde-li o argumentaci žalobkyně, že by náklady spojené s vycestováním do země původu a zpět mohla následně vymáhat po České republice, čemuž lze ve veřejném zájmu přiznáním odkladného účinku žalobě předejít, musí soud konstatovat, že uvedené nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku. Při úvaze o přiznání odkladného účinku bere soud zřetel pouze na splnění zákonných podmínek obsažených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z citovaného ustanovení vyplývá, že kritérium veřejného zájmu se uplatní jiným způsobem, než se žalobkyně domnívá. Soud zkoumá, zda přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, což z logiky věci zpravidla tvrdí a prokazuje žalovaný; nikoli že přiznání odkladního účinku žaloby bude v budoucnu veřejnému zájmu ku prospěchu. Nadto soud nemá za to, že by veřejný zájem ve smyslu, jak tvrdí žalobce, byl dán. Ten je nesporně v obecné rovině dán na tom, aby správní orgány, potažmo soudy, postupovaly v souladu s právními předpisy, nikoli však na tom, aby jejich rozhodování – např. přiznání odkladného účinku v právě posuzované věci – bylo vedeno nikoli zákonností, nýbrž snahou, aby nenarůstaly náklady, které mohou být v budoucnu po České republice vymáhány.
14. S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že první podmínka plynoucí z § 73 odst. 2 s. ř. s. splněna není, a proto se již nezabýval zkoumáním podmínek zbývajících a návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.
15. Nad rámec výše uvedeného zdejší soud poznamenává, že usnesení o odkladném účinku žalobě s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí

důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

16. Druhým výrokem uložil soud žalobkyni povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Z § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyplývá, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na vydání předběžného opatření vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Judikatura přitom dovodila (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32), že na vznik povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku je třeba analogicky vztáhnout právní úpravu poplatkové povinnosti za návrh na vydání předběžného opatření. Soud tak žalobkyni vyměřil soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku podle položky 20 Sazebníku, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, a splatnost poplatku stanovil podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích do tří dnů od právní moci usnesení.

Poučení :

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s].

Praha 28. srpna 2019

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D
předseda senátu